

POOLSAJANDIT KOOS

Heleni vanematel läheb juba viiekümne esimene abieluaasta. Läinud suvel korraldasid lapsed neile Alatskivi lossis kuldpulmape. Oli uhke pulmatrall programmi, mängude ja ettekannetega, mille jaoks professionaalid omade seast võtta. Helen räägib, kuidas nad leidsid luulevormis loo, mis oli poole sajandi eest pulmapäevaks kirjutatud. "Moderniseerisime selle uute lauludega, alates vanemate lapsepõlvest kuni Peipsi äärest pärit neiu ja Tartu lähedal Kantkülas kasvanud noormehe kohtumiseni. Mu vanematel on olnud harmooniline elu, nad on mulle suured eeskujud," lausub Helen. Lisab siis, et kindlasti on oma roll ka nende usul.

On neil, kes usuvad, justkui suurem kohustus abielu hoida? "Ma ei nimetaks seda isegi kohustuseks, see on väga suur prioriteet – seda peetakse pühaks –, et kui oled midagi tootanud, siis täidad seda. Imetlen oma vanemaid, nad on teineteise suhtes hästi hoidvad ja hellad. Naudiivad teineteise seltskonda. On nii kokku kasvanud, et suudavad kõik probleemid läbi arutada.

Kõige rohkem hoiab koos see, kuidas elad ja mõtled. Ka lapsepõlve eeskujud. Põlvkondade taust mõjutab paratamatult mõttemaailma – ka mõlemad vanavanemad olid kristlased ja elasid pika elu koos. Tunned, et abielu pole kohustus, vaid et sa oled õnnelik selles. Suhe on elu osa, mitte nii, et ühel hommikul leiad, et jalutaks minema. Või kui tulevad tülid, lõpetatakse kohe suhe ära. Tülid on ju igapäev, on täiesti normaalne need lahendada."

ISATÜTREKE

Eesti Televisiooni "Tähelaevas" vaatav külalise diivanil istuv Helen videoklipi tema lapsepõlvest jutustavate vanematega. Ema ilme on kelmikalt naerune – selle on küll Helen temalt pärinud! Isa hääl katkeb liigutusest, kui ta meenutab päeva, mil ta töölt saabus ja väike Helen, käsi pikalt ette sirutatud, oma esimeste taaruvate sammudega tema poole tatsas. "Ta peab mind oma eriliseks tütrekeseks," heldib ka naerunäoline Helen, "juba see pärast, et sündisin täpselt tema sünnipäeval, nagu kingituseks. Minu sünd viibis, ema oli mitu päeva

haiglas ootel. Siis nägi isa unes, et juba laps sünnib ja kõik on korras. Oli see ilmutus või kes teab mis, aga ta nägi pisikest beebikest teki sees. Isad hellitavad alati tüdrukuid rohkem. Olin tema teine tütar."

Kas ta usub, et laps valib tuleku oma vanemate juurde? "Usun, et iga laps sünnib siis, kui selleks on aeg ja koht," lausub Helen, kes peab end emana suureks hellitajaks. Kui poeg oli noorem, oli musitamist-kallistamist palju, nüüd sama tütreaga. Pikade tööpäevade lõpus lugesid nad enne uinumist teineteise kaisus piiblit ja koos õhtupalvet. Heleni pere kuulub Pirital tegutseva Valguse Tee kogudusse. Tal on õnn olla abielus **Madisega**, kes on samasuguse mõttemaailma ja taustaga nagu ta ise. Ta on tänulik, et nende kaks imearmsat last on antud nende juurde elama.

SUHTEMUSTRID

Jürgensite (Heleni neiupevenimi – *toim*) peres on poiste vanusevahed viie aasta kaupa. "Nii vahva, saame koos juubeleid tähistada!" rõõmustab Helen. "Lapsepõlves said suhtemängud kodus läbi mängitud, end eluks ette treenitud. Suuri tülisid või mittesuhtlemist ei ole me vahel ka hiljem olnud. Isa oli see, kes konfliktide korral püüdis tülitsejaid maha rahustada. Ta on rahusobitaja siiani, alati kindel tugi, kellele toetuda. Olen lapsepõlvest kaasa saanud, et tülis

"Olen lapsepõlvest kaasa saanud, et tülis pole mõtet kaua olla."

pole mõtet kaua olla. Kui peres on pidevalt küsimärgid õhus, võib see olla väga ruineeriv, töö on isegi piisavalt pingeline. "Pilt on, aga häält pole" – püüan seda olukorda meie peres vältida. Mulle meeldib, kui asjad saab selgeks räägitud ja ära lahendatud. Hindan kodurahu."

Helen lippab korraks läümäe juurde olukorda kontrollima. Mudilaste sotsiaalse suhtlemisega tehakse algust juba siin.

AARLAID ARMMASTAV BEEBI

Kuni lapse sündimiseni tegi Helen etendustes kaasa, nii polnud hiljem vormisamisega suuri raskusi. Naise hääl muutub pärast sünnitust, tema tämber kasvas mahukamaks, suurust ja värve tuli juurde.

Imetlen tema rollijaotust

MAARJA KÖLAR, ÖDE

FOTO ERAKOOGU

Helenil on hämmastav võime ühendada kodune roll sihikindla erialase tööga. Tean omast käest, kui keeruline on päev läbi lapse kõrval toimetades õhtuks värske ja energiline olla. Helen suudab ennast kuidagi nii jagada, et lapsed saavad olulise osa tema päevast ja õhtul annab ta lavalt maksimumi.

Mul on hea meel, et Helen oma perega elab meie lähedal Kalamajas. Meie mehed ja pojad jagavad ühist spordihuvi ja tütre on hoolimata vanusevahest parimad sõbrad. Naudime ühiseid reise, jalutuskäike Kalarannas, söögitegemisi. Maal jagub tal energiat ka teiste õdede-vennade lastele põnevaid mängu korraldada. Imearmas Elisabeth – kutsume teda Tipsuks – on tilluke koopia Helenist. Habras tragi pisike isiksus, kes, kui vaja, enda eest seisab. Helen ja Madis viskavad pidevalt nalja ja laps on õppinud elu huumoriga nägema. Näiteks teeb ta järele ema ooperihäält või pigistab rusikad kokku ja pingutab, nagu emme ja issi trennis teevad.

Räägitakse, et laps kuuleb kõhus ja jätab meelde. Lokuta peres on see tõestatud – vastsündinud Elisabethi rahustasid kõige enam ooperiaariad. "Mu öde naerab siiani, kuidas pidi meie kinoskäimise ajal last hoidma. Laps röökis, öde helistas: mida teha? Soovitasin, et pangu mõni ooperiaaria mängima. Ta otsis Youtube'ist midagi ja laps rahuneski!"

Ka üks armas video tõestab sama. Beebieas Elisabeth istub vaikides ja vaatab suu ammuli viis-kuus minutit jutti televiisorist ooperiaariat. "Imiku puhul haruldane. Eks see tundus talle nii omane ja kodune. Järelikult mäletab!" naerab Helen. Praegugi kuulab Elisabeth hea meelega klassikalist muusikat, käib vahel teatriskis kaasas, aga nii pikalt enam paigal ei istu.

Helen krapsab püsti ohutust kontrollima, sest üks mudilane on võtnud nõuks mööda kallakut üles, luuglejatele vastu ronida.

TÖÖ, TÖÖ, TÖÖ

Elisabethi sünni eel oli Helenil Estonias seitse tipprolli ühel ajal. Vahepealt enne laulis ta Tõnu Kõrvitsa ooperis "Liblikas" Ernat, oli üksinda rolli peal. "Lootsin, et laps ikka ootab ära, kuni etendused tehtud saan!"

Birgitta festivali projekt tundub

Hooajati on rollijaotus erinev, viimati kehastas ta peaosil "Tsirkusprintsessis" ja "Silvas" ning Musette'i "Boheemis". Carmen raske ja kaalukas roll oli läinud hooajal tihedalt programmis. Uuel hooajal on Estonia kavas Mozarti "Figaro pulm", kus ta laulab Cherubino osa. "Hääleliselt on see mulle nagu valatud, mõned heliloojad on sellised."

põnev, ta pole varem sellelaadse osalenud. "Lavastuses pannakse draama ja muusikaline suurvorm kokku, räägitakse lugu, kasutades helilooja kirjavahetust. Mozarti muusikaline tekst on väga võimas, hingematvalt ilus ning sügav, see on kõige aluseks." Kui tavaliselt lauldakse oratooriume noodist maha, sest üheks korraks päheõppimine on väga ajamahukas, siis nüüd tuleb kogu tekst ära õppida." Peas see juba ongi!

Kuidas aariaid esitav solist näideldada saab, kas kõnnib mööda lava edasi-tagasi? "Saab ikka!" naerab Helen. "Selles ongi kogu keerukus! Laulda väga pingelisi ja raskeid partiisid ning luua ka usutav karakter.

Selleks on oma spetsiifika. Paratamatult on see teistlaadi kui draamaetendus, muusika on kõige tugevamaks mõjuallikaks."

KODUSTAIESTI MUUSIKAVABALT?

"Mitte just nii rangelt," raputab Helen pead, "aga puhkusehetki on vaja. Kui ei pea just uut osa õppima, siis klassikat ma tõesti peale ei pane. Vahel on mõnus poppi kuulata ning ka rokiga on mul väga hea suhe. Lausrokk on ma küll pole, aga koos Silver Laasiga laulsime meelelahutusauhindade kätteandmisel Gunnar Grapsi "Valgust". Koolitatud ooperilaulja hääl võimsalt rokis kõlmas sobib ju tegelikult

imehästi! Ha-ha-haa," heliseb Heleni naer. Kel huvi, saab TV3 programmist järelvaadata, kuigi laivis olla heli olnud isegi parem kui salvestuses. Grapsi laule on ta varemgi esitanud, soolona Siim Aimla seades. Sellised asjad värskendavad, pole kramplikult oma žanris kinni.

HEA HÄÄL JA HEA KEHA

Kuna abikaasa Madis on kõva spordimees, on koos trennis käimisest saanud pere koosolemise aeg, kus ka laps võib vabalt ringi joosta. Väike spordiklubi JustFit Rotermani keskuse lähedal on selleks just sobiv. Personaalne juhendamine ja võimalus ainult oma pere keskel treenida õigustab tavalisest pisut suuremaid kulutusi. Suvel on rohkem vabas õhus jooksmist ja jalgrattasõitu.

Kuigi paljud võimsaid aariaid laulvad ooperisolistid on kehalt korpulentsemad, on Helen oma 161 cm pikkuse juures säilitanud kaalu paar kilo üle viiekümne.

PRIMADONNA PLIIDI ÄÄRES

Kas ka toitumisel peab kindlat kava jälgima?

"Taimetoitlased me pole. Kodus süüa tehes pean arvestama, et meie peres kasvav teismeline noormees ka söönuks saaks. Ostan värsked saadusi ja otsin tervislikke retsepte. Caesari salatit tellitakse minult tihti ja pardipraad kukub ka hästi välja."

Ta on püüdnud sättida nii, et kodus toimetused üle pea ei kasvaks. "Kui tuled lavalt, tahaks lihtsalt rahulikult olla ja lõõgastuda," naeratab Helen. Selleks on ka abilisi, väga hea lapsehoidja Kristina, kes on hoidnud Elisabethi juba päris pisikesest peast. "Läksin taas ametisse, kui laps oli kolmenädalane, rahvusringhäälingus salvestati "Fausti" etendust. Emotsionaalselt pole eriti lihtne beebi kõrvalt lavale astuda."

Heleni töö ei võimalda õhtusi ümarlaua äärde kogunemisi nagu tema lapsepõlvkodus. Nüüd on need pärastlõunased, soe toit valmib Stefani koolist tulekuks. Vahel tuleb abikaasagi selleks ajaks, aga enamasti jääb ühiste lõunate nautimine nädalavahetustesse. See on kõigile mõnus o s a d u s e hetk.

OSADUS, SEE KAUNIS SÕNA...

"Väärtustan seda," lausub Helen. Meil on toidupalve ja toidulaul, mida Elisabethki oskab juba. Tellib oma lemmiklaulu "See, kes linnukesi toidab" ja laulab kõvahäälselt kaasa." >>